

Note la situațiile financiare separate

pentru exercițiul financiar încheiat la 31 decembrie 2013

1. Entitatea care raportează

SIF Muntenia S.A. („Societatea”) este un organism de plasament colectiv înființat în 1996 care funcționează în România în conformitate cu prevederile Legii 31/1990 privind societățile comerciale și Legii 297/2004 privind piața de capital.

Societatea are sediul social în Splaiul Unirii nr. 16, sector 4, București, România.

Conform statutului, domeniul principal de activitate al Societății este:

- administrarea și gestionarea portofoliului propriu de valori mobiliare;
- efectuarea de investiții în valori mobiliare în conformitate cu reglementările în vigoare;
- mobilizarea resurselor financiare disponibile de la persoane fizice și persoane juridice și plasarea lor în valori mobiliare.

Societatea funcționează pe baza unui contract de administrare încheiat cu Societatea de Administrare a Investițiilor Muntenia – Invest S.A..

Acțiunile Societății sunt înscrise la Cota Bursei de Valori București, categoria I, cu indicativul SIF 4, începând cu data de 1 noiembrie 1999.

Evidența acțiunilor și acționarilor este ținută în condițiile legii de către S.C. Depozitarul Central S.A. București.

Serviciile de depozitare ale activelor sunt asigurate de către BRD – Société Générale S.A. – societate autorizată de către Comisia Națională a Valorilor Mobiliare.

2. Bazele întocmirii

(a) Declarația de conformitate

Situațiile financiare separate au fost întocmite în conformitate cu Standardele Internaționale de Raportare Financiară adoptate de Uniunea Europeană („IFRS”).

Societatea a întocmit prezentele situații financiare separate pentru a îndeplini cerințele Ordinului nr. 116 pentru aprobarea Instrucțiunii nr. 6/2011 privind aplicarea Standardelor Internaționale de Raportare Financiară adoptate de Uniunea Europeană de către entitățile autorizate, reglementate și supravegheate de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, cu modificările și completările ulterioare.

Conform OUG nr. 93/2012 publicată în Monitorul Oficial al României nr. 874 din 21 decembrie 2012, începând cu data de 30 aprilie 2013, se înființează Autoritatea de Supraveghere Financiară, care preia responsabilitățile Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private și Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

În conformitate cu Regulamentul nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului Uniunii Europene din 19 iulie 2002, Societatea va întocmi și situații financiare anuale consolidate în conformitate cu Standardele Internaționale de Raportare Financiară adoptate de către Uniunea Europeană, pentru exercițiul financiar încheiat la 31 decembrie 2013. Situațiile financiare consolidate la 31 decembrie 2012 pot fi consultate pe site-ul Societății www.sifmuntenia.ro. Situațiile financiare consolidate la 31 decembrie 2013 vor fi întocmite, aprobate și făcute publice până la data de 30 august 2014.

Evidențele contabile ale Societății sunt menținute în lei, în conformitate cu Reglementările Contabile Românești („RCR”). Aceste conturi au fost retratate pentru a reflecta diferențele existente între conturile conform RCR și cele conform IFRS. În mod corespunzător, conturile conform RCR au fost ajustate, în cazul în care a fost necesar, pentru a armoniza aceste situații financiare separate în toate aspectele semnificative, cu IFRS adoptate de Uniunea Europeană.

Note la situațiile financiare separate

pentru exercițiul financiar încheiat la 31 decembrie 2013

2. Bazele întocmirii (continuare)

(a) Declarația de conformitate (continuare)

Modificările cele mai importante aduse situațiilor financiare întocmite în conformitate cu RCR pentru a le alinia cerințelor IFRS adoptate de Uniunea Europeană sunt:

- gruparea mai multor elemente în categorii mai cuprinzătoare;
- ajustări ale elementelor de active, datorii și capitaluri proprii, în conformitate cu IAS 29 - „Raportarea financiară în economii hiperinflaționiste” deoarece economia românească a fost o economie hiperinflaționistă până la 31 decembrie 2003;
- ajustări de valoare justă și pentru deprecierea valorii activelor financiare, în conformitate cu IAS 39 - „Instrumente financiare: recunoaștere și evaluare”;
- ajustări ale situației profitului sau pierderii și a altor elemente ale rezultatului global pentru a înregistra veniturile din dividende la momentul declarării și la valoare brută;
- ajustări pentru recunoașterea creanțelor și datoriilor privind impozitul pe profit amânat, în conformitate cu IAS 12 „Impozitul pe profit”; și
- cerințele de prezentare în conformitate cu IFRS.

(b) Prezentarea situațiilor financiare

Situațiile financiare separate sunt prezentate în conformitate cu cerințele IAS 1 „Prezentarea situațiilor financiare”. Societatea a adoptat o prezentare bazată pe lichiditate în cadrul situației poziției financiare și o prezentare a veniturilor și cheltuielilor în funcție de natura lor în cadrul situației profitului sau pierderii și a altor elemente ale rezultatului global, considerând că aceste metode de prezentare oferă informații care sunt credibile și mai relevante decât cele care ar fi fost prezentate în baza altor metode permise de IAS 1.

(c) Bazele evaluării

Situațiile financiare separate sunt întocmite pe baza convenției valorii juste pentru instrumentele financiare derivate, activele și datoriile financiare la valoarea justă prin contul de profit sau pierdere și activele financiare disponibile pentru vânzare, cu excepția acelor pentru care valoarea justă nu poate fi stabilită în mod credibil.

Alte active și datorii financiare, precum și activele și datoriile ne-financiare sunt prezentate la cost amortizat, valoare reevaluată sau cost istoric.

Metodele utilizate pentru evaluarea valorii juste sunt prezentate în Nota 3(e)(v) și Nota 5.

(d) Moneda funcțională și de prezentare

Conducerea Societății consideră că moneda funcțională, așa cum este definită aceasta de IAS 21 „Efectele variației cursului de schimb valutar”, este leul românesc (RON sau lei). Situațiile financiare separate sunt prezentate în lei, rotunjite la cel mai apropiat leu, monedă pe care conducerea Societății a ales-o ca monedă de prezentare.

(e) Utilizarea estimărilor și judecăților

Pregătirea situațiilor financiare separate în conformitate cu IFRS adoptate de Uniunea Europeană presupune utilizarea din partea conducerii a unor estimări, judecăți și ipoteze ce afectează aplicarea politicilor contabile precum și valoarea raportată a activelor, datoriilor, veniturilor și cheltuielilor. Judecățile și ipotezele asociate acestor estimări sunt bazate pe experiența istorică precum și pe alți factori considerați rezonabili în contextul acestor estimări. Rezultatele acestor estimări formează baza judecăților referitoare la valorile contabile ale activelor și datoriilor care nu pot fi obținute din alte surse de informații. Rezultatele obținute pot fi diferite de valorile estimărilor.

Note la situațiile financiare separate

pentru exercițiul financiar încheiat la 31 decembrie 2013

2. Bazele întocmirii (continuare)

(e) Utilizarea estimărilor și judecăților (continuare)

Judecățile și ipotezele ce stau la baza lor sunt revizuite periodic. Revizuirile estimărilor contabile sunt recunoscute în perioada în care estimarea este revizuită, dacă revizuirea afectează doar acea perioadă sau în perioada în care estimarea este revizuită și perioadele viitoare dacă revizuirea afectează atât perioada curentă cât și perioadele viitoare.

Judecățile efectuate de către conducere în aplicarea IFRS care au un efect semnificativ asupra situațiilor financiare separate precum și estimările ce implică un risc semnificativ al unei ajustări materiale în cursul anului viitor sunt prezentate în Nota 5.

(f) Modificări ale politicilor contabile

Societatea a adoptat următoarele noi standarde și amendamente la standarde, inclusiv orice modificări de importanță legate și de alte standarde, aplicabile începând cu data de 1 ianuarie 2013:

- IFRS 13 Evaluarea la valoarea justă
- Prezentarea altor elemente ale rezultatului global (amendamente la IAS 1).

Natura și efectele modificărilor sunt explicate mai jos.

IFRS 13 Evaluarea la valoarea justă

În conformitate cu dispozițiile tranzitorii ale IFRS 13, Societatea a aplicat noua definiție a valorii juste, așa cum este prezentată în nota 3(e)(v) în mod prospectiv. Schimbarea nu are impact semnificativ asupra valorii activelor și datoriilor Societății, dar au fost prezentate informații noi în situațiile financiare separate, care sunt solicitate conform IFRS 13. Aceste noi cerințe de informații nu sunt incluse în informațiile comparative. Cu toate acestea, în măsura în care prezentările de informații au fost solicitate de către alte standarde înainte de data intrării în vigoare a IFRS 13, Societatea a furnizat informațiile comparative relevante, în conformitate cu aceste standarde.

Amendamente la IAS 1: Prezentarea altor elemente ale rezultatului global

Ca urmare a amendamentelor la IAS 1, Societatea a modificat prezentarea altor elemente ale rezultatului global în contul de profit sau pierdere și alte elemente ale rezultatului global, în așa fel încât să prezinte elemente care ar putea fi reclasificate în profit sau pierdere în viitor, separat de cele care nu vor putea fi reclasificate. Informația comparativă a fost prezentată pe aceeași bază.

3. Politici contabile semnificative

Politicile contabile prezentate în continuare au fost aplicate în mod consecvent asupra tuturor perioadelor prezentate în cadrul acestor situații financiare separate.

(a) Filialele și entitățile asociate

Filialele sunt entități aflate sub controlul Societății. Controlul există atunci când Societatea are puterea de a conduce, în mod direct sau indirect, politicile financiare și operaționale ale unei entități pentru a obține beneficii din activitatea acesteia. La momentul evaluării controlului sunt luate în calcul și drepturile de vot potențiale sau convertibile care sunt exercitabile la momentul respectiv.

Entitățile asociate sunt acele societăți în care Societatea poate exercita o influență semnificativă, dar nu și control asupra politicilor financiare și operaționale.

Lista filialelor și lista entităților asociate la datele de 31 decembrie 2013 și 31 decembrie 2012 sunt prezentate în Nota 25.

Societatea a clasificat în aceste situații financiare separate participațiile în filiale și entități asociate ca active financiare disponibile pentru vânzare (în conformitate cu IAS 30 – a se vedea politica contabilă 3e).

Note la situațiile financiare separate

pentru exercițiul financiar încheiat la 31 decembrie 2013

3. Politici contabile semnificative (continuare)

(b) Tranzacții în monedă străină

Operațiunile exprimate în monedă străină sunt înregistrate în lei la cursul oficial de schimb de la data decontării tranzacțiilor. Activele și datoriile monetare înregistrate în devize la data întocmirii bilanțului contabil sunt transformate în monedă funcțională la cursul din ziua respectivă.

Câștigurile sau pierderile din decontarea acestora și din conversia folosind cursul de schimb de la sfârșitul exercițiului financiar a activelor și datoriilor monetare denumite în monedă străină sunt recunoscute în contul de profit și pierdere cu excepția celor care au fost recunoscute în capitalurile proprii ca urmare a înregistrării în conformitate cu contabilitatea de acoperire a riscurilor.

Diferențele de conversie asupra elementelor nemonetare cum ar fi participațiile deținute la valoare justă prin contul de profit sau pierdere sunt prezentate ca fiind câștiguri sau pierderi din valoarea justă. Diferențele de conversie asupra elementelor nemonetare, cum ar fi instrumentele financiare clasificate ca fiind disponibile pentru vânzare sunt incluse în rezerva provenind din modificarea valorii juste a acestor instrumente financiare.

Cursurile de schimb ale principalelor monede străine au fost:

Valuta	31 decembrie 2013	31 decembrie 2012	Variație
Euro (EUR)	1: LEU 4,4847	1: LEU 4,4287	+ 1,26%
Dolar american (USD)	1: LEU 3,2551	1: LEU 3,3575	- 3,05%

(c) Contabilizarea efectului hiperinflației

În conformitate cu IAS 29, situațiile financiare ale unei entități a cărei monedă funcțională este moneda unei economii hiperinflaționiste trebuie prezentate în unitatea de măsură curentă la data încheierii bilanțului (elementele nemonetare sunt retratate folosind un indice general al prețurilor de la data achiziției sau a contribuției).

Conform IAS 29, o economie este considerată ca fiind hiperinflaționistă dacă, pe lângă alți factori, rata cumulată a inflației pe o perioadă de trei ani depășește 100%.

Scăderea continuă a ratei inflației și alți factori legați de caracteristicile mediului economic din România indică faptul că economia a cărei monedă funcțională a fost adoptată de către Societate a încetat să mai fie hiperinflaționistă, cu efect asupra perioadelor financiare începând cu 1 ianuarie 2004. Așadar, prevederile IAS 29 au fost adoptate în întocmirea situațiilor financiare separate până la data de 31 decembrie 2003.

Astfel, valorile exprimate în unitatea de măsură curentă la 31 decembrie 2003 sunt tratate ca bază pentru valorile contabile raportate în aceste situații financiare separate și nu reprezintă valori evaluate, cost de înlocuire, sau oricare altă măsurare a valorii curente a activelor sau a prețurilor la care tranzacțiile ar avea loc în acest moment.

În scopul întocmirii situațiilor financiare separate la 31 decembrie 2013, Societatea a ajustat următoarele elemente nemonetare pentru a fi exprimate în unitatea de măsură curentă la 31 decembrie 2003:

- capital social (a se vedea Nota 21);
- active financiare disponibile pentru vânzare pentru care nu există o piață activă.

Note la situațiile financiare separate

pentru exercițiul financiar încheiat la 31 decembrie 2013

3. Politici contabile semnificative (continuare)

(d) Numerar și echivalente de numerar

Numerarul și echivalentele de numerar includ: numerarul efectiv, conturi curente și depozite constituite la bănci (inclusiv depozitele blocate și dobânzile aferente depozitelor bancare).

La întocmirea situației fluxurilor de trezorerie, s-au considerat ca numerar și echivalente de numerar: numerarul efectiv, conturile curente la bănci, depozitele cu o scadență inițială mai mică de 90 de zile și dobânzile aferente acestora (exclusiv depozitele blocate).

(e) Active și datorii financiare

(i) Clasificare

Societatea clasifică instrumentele financiare deținute în următoarele categorii:

Active sau datorii financiare evaluate la valoare justă prin contul de profit sau pierdere

Această categorie include active financiare sau datorii financiare deținute pentru tranzacționare și instrumente financiare clasificate la valoare justă prin contul de profit sau pierdere la momentul recunoașterii inițiale. Un activ sau o datorie financiară este clasificat în această categorie dacă a fost achiziționat în principal cu scop speculativ sau dacă a fost desemnat în această categorie de către conducerea Societății.

Instrumentele financiare derivate sunt clasificate ca fiind deținute pentru tranzacționare dacă nu reprezintă instrumente utilizate pentru contabilitatea de acoperire.

Investiții deținute până la scadență

Investițiile deținute până la scadență reprezintă acele active financiare nederivate cu plăți fixe sau determinabile și scadență fixă, pe care Societatea are intenția fermă și posibilitatea de a le păstra până la scadență. Investițiile deținute până la scadență sunt măsurate la cost amortizat prin metoda dobânzii efective minus pierderi din depreciere.

Credite și creanțe

Creditele și creanțele sunt active financiare nederivate cu plăți fixe sau determinabile care nu sunt cotate pe o piață activă, altele decât cele pe care Societatea intenționează să le vândă imediat sau în viitorul apropiat.

Active financiare disponibile pentru vânzare

Activele financiare disponibile pentru vânzare sunt acele active financiare care nu sunt clasificate drept credite și creanțe, investiții deținute până la scadență, sau active financiare la valoarea justă prin contul de profit sau pierdere.

Ulterior recunoașterii inițiale, activele financiare disponibile pentru vânzare pentru care există o piață activă sunt măsurate la valoare justă iar modificările de valoare justă, altele decât pierderile din depreciere, precum și câștigurile și pierderile rezultate din variația cursului de schimb aferent instrumentelor financiare, sunt recunoscute direct în capitalurile proprii. În momentul în care activul este derecunoscut, câștigul sau pierderea cumulată este transferată în contul de profit sau pierdere.

(ii) Recunoaștere

Activele și datoriile sunt recunoscute la data la care Societatea devine parte contractuală la condițiile respectivului instrument. Activele și datoriile financiare sunt măsurate la momentul recunoașterii inițiale la valoare justă plus costurile de tranzacționare direct atribuibile, cu excepția activelor financiare la valoare justă prin contul de profit sau pierdere și a investițiilor în acțiuni a căror valoare justă nu a putut fi determinată în mod credibil și care sunt recunoscute inițial la cost.

Note la situațiile financiare separate

pentru exercițiul financiar încheiat la 31 decembrie 2013

3. Politici contabile semnificative (continuare)

(e) Active și datorii financiare (continuare)

(iii) Compensări

Activele și datoriile financiare sunt compensate, iar rezultatul net este prezentat în situația poziției financiare doar atunci când există un drept legal de compensare și dacă există intenția decontării lor pe o bază netă sau dacă se intenționează realizarea activului și stingerea datoriei în mod simultan.

Veniturile și cheltuielile sunt prezentate net numai atunci când este permis de standardele contabile, sau pentru profitul și pierderea rezultate dintr-un grup de tranzacții similare cum ar fi cele din activitatea de tranzacționare a Societății.

(iv) Evaluarea la cost amortizat

Costul amortizat al unui activ sau datorii financiare reprezintă valoarea la care activul sau datoria financiară este măsurată după recunoașterea inițială, mai puțin plățile de principal, la care se adaugă sau din care se scade amortizarea cumulată până la momentul respectiv folosind metoda dobânzii efective, mai puțin reducerile aferente pierderilor din depreciere.

(v) Evaluarea la valoarea justă

Politică aplicabilă până la 1 ianuarie 2013

Valoarea justă este suma la care poate fi tranzacționat un activ sau decontată o datorie, între părți interesate și în cunoștință de cauză, în cadrul unei tranzacții desfășurate în condiții obiective la data evaluării.

Determinarea valorii juste a activelor și datoriilor financiare se bazează pe cotațiile pe o piață activă. Un instrument financiar are o piață activă dacă pentru acel instrument sunt disponibile rapid și în mod regulat prețuri cotate iar aceste prețuri reflectă tranzacții de piață efectuate regulat în condiții de piață obiective.

Activele financiare disponibile pentru vânzare pentru care nu există o piață activă și pentru care nu este posibilă determinarea în mod credibil a unei valori juste sunt evaluate la cost și sunt testate periodic pentru deprecierea valorii.

Pentru toate celelalte instrumente financiare, valoarea justă se determină folosind tehnici de evaluare. Tehnicile de evaluare includ tehnici bazate pe valoarea actualizată netă, metoda fluxurilor de numerar actualizate, metoda comparațiilor cu instrumente similare pentru care există un preț de piață observabil și alte metode de evaluare.

Valoarea rezultată prin folosirea unui model de evaluare se ajustează în funcție de un număr de factori, întrucât tehnicile de evaluare nu reflectă în mod credibil toți factorii luați în considerare de către participanții de pe piață atunci când încheie o tranzacție. Ajustările sunt înregistrate astfel încât să reflecte modelele de risc, diferențele între cotațiile de vânzare și de cumpărare, riscurile de lichiditate precum și alți factori. Managementul consideră că aceste ajustări sunt necesare pentru prezentarea unei măsuri fidele a valorii instrumentelor financiare deținute la valoare justă în situația poziției financiare.

Politică aplicabilă după 1 ianuarie 2013

Începând cu 1 ianuarie 2013 ca urmare a aplicării IFRS 13 "Evaluarea la valoarea justă", valoarea justă reprezintă prețul care ar fi primit la vânzarea unui activ sau plătit pentru stingerea unei datorii în cadrul unei tranzacții desfășurate în condiții normale între participanții pe piața principală, la data evaluării, sau în absența pieței principale, pe cea mai avantajoasă piață la care Societatea are acces la acea dată.

Note la situațiile financiare separate

pentru exercițiul financiar încheiat la 31 decembrie 2013

3. Politici contabile semnificative (continuare)

(e) Active și datorii financiare (continuare)

(v) Evaluarea la valoarea justă (continuare)

Societatea măsoară valoarea justă a unui instrument financiar folosind prețurile cotate pe o piață activă pentru acel instrument. Un instrument financiar are o piață activă dacă pentru acel instrument sunt disponibile rapid și în mod regulat prețuri cotate. Societatea măsoară instrumentele cotate pe piețe active folosind prețul de închidere mid.

În absența unei cotații de preț pe o piață activă, Societatea folosește tehnici de evaluare bazate pe analiza fluxurilor de numerar actualizate, și alte metode de evaluare folosite în mod obișnuit de participanții la piață, utilizând la maxim informațiile din piață, bazându-se cât mai puțin posibil pe informațiile specifice companiei. Societatea utilizează tehnici de evaluare care maximizează utilizarea datelor observabile și minimizează utilizarea datelor neobservabile.

Valoarea rezultată prin folosirea unui model de evaluare se ajustează în funcție de un număr de factori, întrucât tehnicile de evaluare nu reflectă în mod credibil toți factorii luați în considerare de către participanții de pe piață atunci când încheie o tranzacție. Ajustările sunt înregistrate astfel încât să reflecte modelele de risc, diferențele între cotațiile de vânzare și de cumpărare, riscurile de lichiditate precum și alți factori.

Activele financiare disponibile pentru vânzare pentru care nu există o piață activă și pentru care nu este posibilă determinarea în mod credibil a unei valori juste sunt evaluate la cost și sunt testate periodic pentru deprecierea valorii.

Societatea recunoaște transferurile între nivelurile la valoare justă la sfârșitul perioadei de raportare în care au avut loc.

(vi) Identificarea și evaluarea deprecierei de valoare

Active financiare măsurate la cost amortizat

La data fiecărui bilanț contabil, Societatea analizează dacă există vreun indiciu obiectiv potrivit căruia un activ financiar sau un grup de active financiare este depreciat. Un activ financiar sau un grup de active financiare este depreciat dacă și numai dacă există indicii obiective cu privire la deprecierea apărută ca rezultat al unui sau mai multor evenimente ce au avut loc după recunoașterea inițială a activului ("eveniment generator de pierdere"), iar evenimentul sau evenimentele generatoare de pierdere au un impact asupra fluxurilor de numerar viitoare ale activului financiar sau grupului de active financiare care poate fi estimat în mod credibil.

Dacă există indicii obiective că a avut loc o pierdere din deprecierea activelor financiare măsurate la cost amortizat, atunci pierderea este măsurată ca diferență între valoarea contabilă a activului și valoarea actualizată a fluxurilor viitoare de numerar utilizând rata dobânzii efective a activului financiar la momentul inițial.

Dacă un activ financiar măsurat la cost amortizat are o rată variabilă a dobânzii, rata de actualizare pentru evaluarea oricărei pierderi din amortizare este rata variabilă curentă a dobânzii, specificată în contract. Valoarea contabilă a activului este diminuată prin folosirea unui cont de provizion. Cheltuiala cu deprecierea de valoare se recunoaște în contul de profit sau pierdere.

Dacă într-o perioadă următoare un eveniment care a avut loc ulterior momentului recunoașterii deprecierei determină reducerea pierderii din depreciere, pierderea din depreciere recunoscută anterior este reluată prin ajustarea contului de provizion. Reducerea pierderii din depreciere se recunoaște în contul de profit sau pierdere.

Note la situațiile financiare separate

pentru exercițiul financiar încheiat la 31 decembrie 2013

3. Politici contabile semnificative (continuare)

(e) Active și datorii financiare (continuare)

(vi) Identificarea și evaluarea deprecierei de valoare (continuare)

Active financiare disponibile pentru vânzare

În cazul activelor financiare disponibile pentru vânzare, atunci când o scădere în valoarea justă a unui activ financiar disponibil pentru vânzare a fost recunoscută direct în capitalurile proprii și există dovezi obiective că activul este depreciat, pierderea cumulată ce a fost recunoscută direct în capitalurile proprii va fi reluată din conturile de capitaluri proprii și recunoscută în situația profitului sau pierderii și a altor elemente ale rezultatului global chiar dacă activul financiar nu a fost încă derecunoscut.

Valoarea pierderii cumulate care este reluată din conturile de capitaluri proprii în contul de profit sau pierdere va fi diferența dintre costul de achiziție (net de rambursările de principal și amortizare) și valoarea justă curentă, minus orice pierdere din deprecierea acelui activ financiar recunoscută anterior în profit sau pierdere.

Pierderile din deprecierea activelor recunoscute în profit sau pierdere aferente unor participații clasificate ca fiind disponibile pentru vânzare nu pot fi reluate în contul de profit sau pierdere. Dacă, într-o perioadă ulterioară, valoarea justă a unei participații depreciate crește, creșterea valorii va fi recunoscută direct în alte elemente ale rezultatului global.

Dacă există indicii obiective cu privire la o pierdere din deprecierea unei participații nelistate care nu este prezentată la valoare justă deoarece valoarea justă nu poate fi măsurată în mod credibil, sau cu privire la un activ financiar derivat care este legat sau care urmează a fi decontat printr-un astfel de instrument nelistat, valoarea pierderii din depreciere este măsurată ca diferența dintre valoarea contabilă a activului financiar și valoarea actualizată a fluxurilor viitoare de numerar utilizând rata de rentabilitate internă curentă a pieței pentru un activ financiar similar. Aceste pierderi din depreciere nu sunt reluate în contul de profit sau pierdere.

Pentru a determina dacă un activ este depreciat, Societatea ia în considerare evenimentele generatoare de pierderi relevante, cum ar fi scăderea semnificativă și pe termen lung a valorii juste sub cost; condițiile pieței și ale domeniului de activitate, în măsura în care acestea influențează valoarea recuperabilă a activului; condițiile financiare și perspectivele pe termen scurt ale emitentului, inclusiv orice evenimente specifice nefavorabile ce pot influența operațiunile desfășurate de emitent, pierderile recente ale emitentului, raportul calificat al auditorului independent asupra celor mai recente situații financiare ale emitentului etc.

Date fiind limitările intrinseci ale metodologiilor aplicate și incertitudinea semnificativă a evaluării activelor pe piețele internaționale și locale, estimările Societății pot fi revizuite semnificativ după data aprobării situațiilor financiare.

(vi) Derecunoaștere

Societatea derecunoaște un activ financiar atunci când drepturile de a primi fluxuri de numerar din acel activ financiar expiră, sau atunci când Societatea a transferat drepturile de a primi fluxurile de numerar contractuale aferente acelui activ financiar într-o tranzacție în care a transferat în mod semnificativ toate riscurile și beneficiile dreptului de proprietate.

Orice interes în activele financiare transferate reținut de Societate sau creat pentru Societate este recunoscut separat ca un activ sau datorie.

Societatea derecunoaște o datorie financiară atunci când s-au încheiat obligațiile contractuale sau atunci când obligațiile contractuale sunt anulate sau expiră.

Note la situațiile financiare separate

pentru exercițiul financiar încheiat la 31 decembrie 2013

3. Politici contabile semnificative (continuare)

(f) Alte active și datorii financiare

Alte active și datorii financiare sunt evaluate la cost amortizat utilizând metoda dobânzii efective, minus orice pierderi din depreciere.

(g) Imobilizări corporale

(i) Recunoaștere și evaluare

Imobilizările corporale recunoscute ca active sunt evaluate inițial la cost. Costul unui element de imobilizări corporale este format din prețul de cumpărare, inclusiv taxele nerecuperabile, după deducerea oricăror reduceri de preț de natură comercială și oricăror costuri care pot fi atribuite direct aducerii activului la locația și în condiția necesare pentru ca acesta să poată fi utilizat în scopul dorit de conducere, cum ar fi: cheltuielile cu angajații care rezultă direct din construcția sau achiziționarea activului, costurile de amenajare a amplasamentului, costurile inițiale de livrare și manipulare, costurile de instalare și asamblare, onorariile profesionale.

Imobilizările corporale sunt clasificate de către Societate în următoarele clase de active de aceeași natură și cu utilizări similare:

- Terenuri;
- Construcții;
- Echipamente, instalații tehnice și mașini;
- Mijloace de transport;
- Mobilier și alte imobilizări corporale.

Terenurile și construcțiile sunt evidențiate la valoarea reevaluată, aceasta reprezentând valoarea justă la data reevaluării minus orice amortizare acumulată ulterior și orice pierderi acumulate din depreciere. Reevaluarea terenurilor și construcțiilor este efectuată de evaluatori membri ai ANEVAR. Valoarea justă se bazează pe cotații de prețuri din piață, ajustate, dacă este cazul, astfel încât să reflecte diferențele legate de natura, locația sau condițiile respectivului activ. În cazul în care astfel de informații nu sunt disponibile, Societatea folosește metode de evaluare alternative cum ar fi cotații de preț recente din piețe mai puțin active sau proiecții ale valorii actualizate a venitului net din exploatare. Frecvența reevaluărilor este dictată de dinamica piețelor cărora le aparțin terenurile și clădirilor deținute de Societate.

Celelalte categorii de imobilizări corporale sunt evidențiate la cost, mai puțin amortizarea acumulată și provizionul pentru deprecierea valorii (vezi politica contabilă 3 h).

Cheltuielile cu întreținerea și reparațiile imobilizărilor corporale se înregistrează în contul de profit sau pierdere atunci când apar, iar îmbunătățirile semnificative aduse imobilizărilor corporale, care cresc valoarea sau durata de viață a acestora, sau care măresc semnificativ capacitatea de generare a unor beneficii economice de către acestea, sunt capitalizate

(ii) Amortizare

Amortizarea este calculată folosindu-se metoda liniară de-a lungul duratei utile de viață estimată a activelor, după cum urmează:

Construcții	20-50 ani
Echipamente, instalații tehnice și mașini	3-20 ani
Mijloace de transport	3-6 ani
Mobilier și alte imobilizări corporale	3-15 ani

Metodele de amortizare, duratele utile de viață estimate precum și valorile reziduale sunt revizuite de către conducerea Societății la fiecare dată de raportare.

Note la situațiile financiare separate

pentru exercițiul financiar încheiat la 31 decembrie 2013

3. Politici contabile semnificative (continuare)

(g) Imobilizări corporale (continuare)

(iii) Vânzarea/ casarea imobilizărilor corporale

Imobilizările corporale care sunt casate sau vândute sunt eliminate din bilanț împreună cu amortizarea cumulată corespunzătoare. Orice profit sau pierdere rezultate dintr-o asemenea operațiune sunt incluse în contul de profit sau pierdere curent.

(h) Deprecierea activelor altele decât cele financiare

Valoarea contabilă a activelor Societății care nu sunt de natură financiară, altele decât activele de natura impozitelor amânate, sunt revizuite la fiecare dată de raportare pentru a identifica existența indiciilor de depreciere. Dacă există asemenea indicii, se estimează valoarea recuperabilă a activelor respective.

O pierdere din depreciere este recunoscută atunci când valoarea contabilă a activului sau a unității sale generatoare de numerar depășește valoarea recuperabilă a activului sau a unității generatoare de numerar. O unitate generatoare de numerar este cel mai mic grup identificabil care generează numerar în mod independent față de alte active și alte grupuri de active. Pierderile din depreciere se recunosc în situația profitului sau pierderii și a altor elemente ale rezultatului global.

Valoarea recuperabilă a unui activ sau a unei unități generatoare de numerar este maximul dintre valoarea de utilizare și valoarea sa justă mai puțin costurile pentru vânzarea aceluia activ sau unități. Pentru determinarea valorii de utilizare, fluxurile viitoare de numerar sunt actualizate folosind o rată de actualizare înainte de impozitare care reflectă condițiile curente de piață și riscurile specifice activului respectiv.

Pierderile din depreciere recunoscute în perioadele precedente sunt evaluate la fiecare dată de raportare pentru a determina dacă s-au diminuat sau nu mai există. Pierderea din depreciere se reia dacă s-a produs o schimbare în estimările folosite pentru a determina valoarea de recuperare. Pierderea din depreciere se reia doar în cazul în care valoarea contabilă a activului nu depășește valoarea contabilă care s-ar fi calculat, netă de amortizare și depreciere, dacă pierderea din depreciere nu ar fi fost recunoscută.

(i) Capital social

Acțiunile ordinare sunt recunoscute în capitalul social. Costurile incrementale direct atribuibile unei emisiuni de acțiuni ordinare sunt deduse din capital, net de efectele impozitării.

(j) Provizioane pentru riscuri și cheltuieli

Provizioanele sunt recunoscute în situația poziției financiare atunci când pentru Societate se naște o obligație legată de un eveniment trecut și este probabil ca în viitor să fie necesară consumarea unor resurse economice care să stingă această obligație și se poate face o estimare rezonabilă a valorii obligației. Pentru determinarea provizionului, fluxurile viitoare de numerar sunt actualizate folosind o rată de actualizare înainte de impozitare care reflectă condițiile curente de piață și riscurile specifice datoriei respective.

(k) Venituri din dobânzi

Veniturile și cheltuielile cu dobânzi sunt recunoscute în contul de profit sau pierdere prin metoda dobânzii efective. Rata dobânzii efective reprezintă rata care actualizează exact plățile și încasările în numerar preconizate în viitor pe durata de viață așteptată a activului sau datoriei financiare (sau, acolo unde este cazul, pe o durată mai scurtă) la valoarea contabilă a activului sau datoriei financiare.

Note la situațiile financiare separate

pentru exercițiul financiar încheiat la 31 decembrie 2013

3. Politici contabile semnificative (continuare)

(l) Venituri din dividende

Veniturile din dividende sunt recunoscute în contul de profit sau pierdere la data la care este stabilit dreptul de a primi aceste venituri.

În cazul dividendelor primite sub forma acțiunilor ca alternativă la plata în numerar, veniturile din dividende sunt recunoscute la nivelul numerarului ce ar fi fost primit, în corespondență cu creșterea participației aferente. Societatea nu înregistrează venituri din dividende aferente acțiunilor primite cu titlu gratuit atunci când acestea sunt distribuite proporțional tuturor acționarilor.

Veniturile din dividende sunt înregistrate la valoarea brută ce include impozitul pe dividende, care este recunoscut ca și cheltuială curentă cu impozitul pe profit.

(m) Beneficiile angajaților

(i) Beneficii pe termen scurt

Obligațiile cu beneficiile pe termen scurt acordate angajaților nu se actualizează și sunt recunoscute în situația profitului sau pierderii și a altor elemente ale rezultatului global pe măsură ce serviciul aferent este prestat.

Beneficiile pe termen scurt ale angajaților includ salariile, primele și contribuțiile la asigurările sociale. Beneficiile pe termen scurt ale angajaților sunt recunoscute ca și cheltuială atunci când serviciile sunt prestate. Se recunoaște un provizion pentru sumele ce se așteaptă a fi plătite cu titlu de prime în numerar pe termen scurt sau scheme de participare a personalului la profit în condițiile în care Societatea are în prezent o obligație legală sau implicită de a plăti acele sume ca rezultat al serviciilor trecute prestate de către angajați și dacă obligația respectivă poate fi estimată în mod credibil.

(ii) Planuri de contribuții determinate

Societatea efectuează plăți în numele angajaților proprii către sistemul de pensii al statului român, asigurările de sănătate și fondul de șomaj, în decursul derulării activității normale.

Toți angajații Societății sunt membri și de asemenea au obligația legală de a contribui (prin intermediul contribuțiilor sociale) la sistemul de pensii al Statului român (un plan de contribuții determinate al Statului). Toate contribuțiile aferente sunt recunoscute în contul de profit sau pierdere al perioadei atunci când sunt efectuate. Societatea nu are alte obligații suplimentare.

Societatea nu este angajată în nici un sistem de pensii independent și, în consecință, nu are nici un fel de alte obligații în acest sens. Societatea nu este angajată în nici un alt sistem de beneficii post pensionare. Societatea nu are obligația de a presta servicii ulterioare foștilor sau actualilor salariați.

(iii) Beneficiile pe termen lung ale angajaților

Obligația netă a Societății în ceea ce privește beneficiile aferente serviciilor pe termen lung este reprezentată de valoarea beneficiilor viitoare pe care angajații le-au câștigat în schimbul serviciilor prestate de către aceștia în perioada curentă și perioadele anterioare.

Societatea nu are obligația acordării către angajați de beneficii la data pensionării.

Note la situațiile financiare separate

pentru exercițiul financiar încheiat la 31 decembrie 2013

3. Politici contabile semnificative (continuare)

(n) Câștiguri și pierderi din diferențe de curs valutar

Tranzacțiile în valută se înregistrează în moneda funcțională (leul), prin convertirea sumei în valută la cursul de schimb oficial comunicat de Banca Națională a României, valabil la data tranzacției. La data bilanțului, elementele monetare exprimate în valută sunt convertite utilizându-se cursul de schimb de închidere.

Câștigurile sau pierderile din decontarea acestora și din conversia folosind cursul de schimb de la sfârșitul exercițiului financiar a activelor și datoriilor monetare denumite în monedă străină sunt recunoscute în situația profitului sau pierderii și a altor elemente ale rezultatului global cu excepția celor care au fost recunoscute în capitalurile proprii ca urmare a înregistrării în conformitate cu contabilitatea de acoperire a riscurilor. Diferențele de conversie asupra elementelor de natura participațiilor deținute la valoare justă prin contul de profit sau pierdere sunt prezentate ca fiind câștiguri sau pierderi din valoarea justă. Diferențele de conversie asupra elementelor de natura instrumentelor financiare clasificate ca fiind disponibile pentru vânzare sunt incluse în rezerva provenind din modificarea valorii juste a acestor instrumente financiare.

(o) Impozitul pe profit

Impozitul pe profit aferent exercițiului cuprinde impozitul curent și impozitul amânat. Impozitul pe profit curent include impozitul pe veniturile din dividendele recunoscute la valoare brută.

Impozitul pe profit este recunoscut în situația profitului sau pierderii și a altor elemente ale rezultatului global dacă impozitul este aferent elementelor de capital.

Impozitul curent este impozitul de plătit aferent profitului realizat în perioada curentă, determinat în baza procentelor aplicate la data bilanțului și a tuturor ajustărilor aferente perioadelor precedente.

Impozitul amânat este determinat folosind metoda bilanțului pentru acele diferențe temporare ce apar între baza fiscală de calcul a impozitului pentru active și datorii și valoarea contabilă a acestora folosită pentru raportare în situațiile financiare separate.

Impozitul amânat nu se recunoaște pentru următoarele diferențe temporare: recunoașterea inițială a fondului comercial, recunoașterea inițială a activelor și datoriilor provenite din tranzacții care nu sunt combinații de întreprinderi și care nu afectează nici profitul contabil nici pe cel fiscal și diferențe provenind din investiții în filiale, cu condiția ca acestea să nu fie reluate în viitorul apropiat. Impozitul amânat este calculat pe baza procentelor de impozitare care se așteaptă să fie aplicabile diferențelor temporare la reluarea acestora, în baza legislației în vigoare la data raportării sau emise la data raportării și care va intra în vigoare ulterior.

Creanțele și datoriile cu impozitul amânat sunt compensate numai dacă există dreptul legal de a compensa datoriile și creanțele curente cu impozitul și dacă acestea sunt aferente impozitului colectat de aceeași autoritate fiscală pentru aceeași entitate supusă taxării sau pentru autorități fiscale diferite dar acestea doresc să realizeze decontarea creanțelor și datoriilor curente cu impozitul utilizând o bază netă sau activele și datoriile aferente vor fi realizate simultan.

Creanța privind impozitul amânat este recunoscută numai în măsura în care este probabilă realizarea de profituri viitoare care să poată fi utilizate pentru acoperirea pierderii fiscale. Creanța este revizuită la încheierea fiecărui exercițiu financiar și este diminuată în măsura în care beneficiul fiscal aferent este improbabil să se realizeze.

Impozitele adiționale care apar din distribuirea de dividende sunt recunoscute la aceeași dată cu obligația de plată a dividendelor.

Note la situațiile financiare separate

pentru exercițiul financiar încheiat la 31 decembrie 2013

3. Politici contabile semnificative (continuare)

(p) Rezultatul pe acțiune

Societatea prezintă rezultatul pe acțiune de bază și diluat pentru acțiunile ordinare. Rezultatul pe acțiune de bază se determină prin divizarea profitului sau pierderii atribuibile acționarilor ordinari ai Societății la numărul mediu ponderat de acțiuni ordinare aferente perioadei de raportare. Rezultatul pe acțiune diluat se determină prin ajustarea profitului sau pierderii atribuibile acționarilor ordinari și a numărului mediu ponderat de acțiuni ordinare cu efectele de diluare generate de acțiunile ordinare potențiale.

(q) Dividende

Dividendele sunt tratate ca o distribuire a profitului în perioada în care au fost declarate și aprobate de către Adunarea Generală a Acționarilor. Profitul disponibil pentru repartizare este profitul anului înregistrat în situațiile financiare întocmite în conformitate cu RCR și este diferit de profitul reflectat în aceste situații financiare separate, întocmite în conformitate cu Standardele Internaționale de Raportare Financiară, din cauza diferențelor între RCR și IFRS.

(r) Plăți de leasing

Plățile de leasing operațional sunt recunoscute în contul de profit sau pierdere pe baza metodei liniare pe durata contractului de leasing. Facilitățile de leasing primite sunt recunoscute ca parte integrantă a cheltuielii totale de leasing, pe durata contractului de leasing. Cheltuiala cu leasingul operațional este recunoscută ca o componentă a cheltuielilor operaționale. Plățile minime de leasing în cadrul contractelor de leasing financiar sunt împărțite proporțional între cheltuiala cu dobânda de leasing și reducerea datoriei de leasing. Cheltuiala cu dobânda de leasing este alocată fiecărei perioade de leasing în așa fel încât să producă o rată de dobândă constantă pentru datoria de leasing rămasă.

Plățile de leasing contingente sunt recunoscute prin revizuirea plăților minime de leasing pentru perioadă de leasing rămasă când ajustarea de leasing este confirmată.

(s) Raportarea pe segmente

Un segment este o componentă distinctă a Societății care furnizează anumite produse sau servicii (segment de activitate) sau furnizează produse și servicii într-un anumit mediu geografic (segment geografic) și care este supus la riscuri și beneficii diferite de cele ale celorlalte segmente. La datele de 31 decembrie 2013 și 31 decembrie 2012, Societatea nu a identificat segmente de activitate sau geografice raportabile semnificative.

Note la situațiile financiare separate

pentru exercițiul financiar încheiat la 31 decembrie 2013

3. Politici contabile semnificative (continuare)

(t) Noi standarde și interpretări neintrate în vigoare

Anumite standarde noi, amendamente și interpretări ale standardelor deja existente nu sunt încă în vigoare pentru exercițiul financiar încheiat la 31 decembrie 2013 și nu au fost aplicate în întocmirea acestor situații financiare.

A. Standarde care au fost adoptate de Uniunea Europeană

1. Amendamente la IAS 32 „Instrumente financiare: prezentare” – Compensarea activelor și datoriilor financiare (aplicabile pentru exercițiile financiare care încep la sau după 1 ianuarie 2014)

Amendamentele nu introduc reguli noi privind compensarea activelor și datoriilor financiare, însă clarifică situațiile în care compensarea este permisă, pentru a limita inconsistențele dovedite în aplicarea standardelor.

Amendamentele clarifică existența dreptului de compensare atunci când acesta:

- Nu este condiționat de evenimente viitoare;
- Poate fi exercitat atât în cazul continuității activității, precum și în cazul neîndeplinirii unui angajament, insolvenței sau falimentului entității sau partenerilor.

Societatea nu se așteaptă că aceste amendamente vor avea un impact semnificativ asupra situațiilor financiare deoarece nu aplică compensarea activelor și datoriilor financiare și nu are alte angajamente de compensare.

2. Amendamente la IFRS 10 „Situații financiare consolidate”, IFRS 12 – „Prezentarea intereselor existente în alte entități” și IAS 27 (2011) „Situații financiare individuale” – Entități de investiții (aplicabile pentru exercițiile financiare care încep la sau după data de 1 ianuarie 2014)

Conform acestor amendamente, o entitate de investiții nu trebuie să prezinte situații financiare consolidate și are obligația de a își evalua toate filialele la valoarea justă prin profit sau pierdere.

O entitate de investiții este o entitate care:

- a) obține fonduri de la unul sau de la mai mulți investitori cu scopul de a furniza acestui (acestor) investitor(i) servicii de gestionare a investițiilor;
- b) se angajează față de investitorul său (investitorii săi) că obiectul său de activitate este acela de a investi fonduri exclusiv pentru rentabilitate din creșterea valorii capitalului și/sau din veniturile din investiții, și
- c) măsoară și evaluează performanța cvasitotalității investițiilor sale pe baza valorii juste.

Amendamentele conțin totodată și cerințe de prezentare specifice pentru entitățile de investiții.

Societatea nu se așteaptă că aceste amendamente vor avea un impact semnificativ asupra situațiilor financiare deoarece nu deține investiții în filiale/entități asociate.

3. Amendamente la IAS 36 „Deprecierea activelor” – Prezentarea informațiilor privind sumele recuperabile pentru activele nefinanciare (aplicabile pentru exercițiile financiare care încep la sau după data de 1 ianuarie 2014)

Amendamentele clarifică faptul că suma recuperabilă trebuie prezentată pentru un activ individual (inclusiv pentru fondul comercial) sau pentru o unitate generatoare de numerar, pentru care a fost recunoscută sau reluată o pierdere din depreciere în cursul perioadei.

Note la situațiile financiare separate

pentru exercițiul financiar încheiat la 31 decembrie 2013

3. Politici contabile semnificative (continuare)

(t) Noi standarde și interpretări neintrate în vigoare (continuare)

Dacă valoarea recuperabilă este valoarea justă minus costurile asociate cedării, entitatea trebuie să prezinte următoarele informații:

(i) nivelul din ierarhia valorii juste (a se vedea IFRS 13) în cadrul căreia evaluarea valorii juste a activului (a unității generatoare de numerar) este clasificată în totalitate;

(ii) pentru evaluările valorii juste clasificate la nivelul 2 și la nivelul 3 în ierarhia valorii juste, o descriere a tehnicii (tehnicilor) de evaluare utilizate în evaluarea valorii juste minus costurile asociate cedării.

Dacă a existat o schimbare a tehnicii de evaluare, entitatea trebuie să prezinte respectiva schimbare și motivul (motivele) realizării acesteia; precum și

(iii) pentru evaluările valorii juste clasificate la nivelul 2 și la nivelul 3 în ierarhia valorii juste, fiecare ipoteză principală pe care conducerea entității a utilizat-o pentru stabilirea valorii juste minus costurile asociate cedării. Ipotezele principale sunt acelea la care valoarea recuperabilă a activului (a unității generatoare de numerar) este cea mai sensibilă. De asemenea, entitatea trebuie să prezinte rata (ratele) de actualizare utilizată (utilizate) în evaluările actuale și anterioare dacă valoarea justă minus costurile asociate cedării se evaluează prin tehnica valorii actualizate.

Societatea nu se așteaptă că aceste amendamente vor avea un impact semnificativ asupra situațiilor financiare

B. Standarde care nu au fost încă adoptate de Uniunea Europeană

1. IFRS 9 „Instrumente Financiare” (data intrării în vigoare nu este încă specificată)

Acest standard înlocuiește prevederile din IAS 39 „Instrumente financiare: recunoaștere și evaluare” privind clasificarea și evaluarea activelor financiare. Standardul elimină categoriile existente în IAS 39 credite și creanțe, investiții păstrate până la scadență și active disponibile pentru vânzare.

Activele financiare vor fi clasificate utilizându-se una din două metode de evaluare: la cost amortizat și la valoarea justă. Un activ financiar poate fi evaluat la cost amortizat numai dacă următoarele două condiții sunt îndeplinite: activele să fie deținute în cadrul unui model de afaceri al companiei al cărui obiectiv este gestionarea pe baza de randament contractual și fluxuri de numerar la date specificate conform termenilor contractuali să fie reprezentate doar de principal și dobândă. Câștigurile sau pierderile ulterioare din modificările de valoare ale activelor măsurate la valoarea justă sunt recunoscute în contul de profit și pierdere, cu excepția investițiilor în instrumente de capital care nu sunt deținute pentru tranzacționare, pentru care standardul permite la recunoașterea inițială măsurarea la valoarea justă cu recunoașterea modificărilor de valoare ulterioare în situația profitului sau pierderii și a altor elemente ale rezultatului global. Alegerea va fi făcută instrument cu instrument și nu vor fi permise reclasificări și nicio sumă recunoscută în alte elemente ale rezultatului global nu va putea fi reclasificată la o dată viitoare.

Societatea este în proces de evaluare a posibilelor efecte pe care le-ar putea avea aplicarea IFRS 9 în situațiile financiare.

2. IFRS 9 „Instrumente financiare” – Completări (2010) (data intrării în vigoare nu este încă specificată)

Completările din 2010 la IFRS 9 înlocuiesc prevederile din IAS 39 „Instrumente financiare: recunoaștere și evaluare” privind clasificarea și evaluarea activelor financiare. Sunt menținute prevederile IAS 39 privind clasificarea și evaluarea datoriilor financiare, precum și derecunoașterea activelor și datoriilor financiare.

Standardul prevede că modificările de valoare justă asociate cu modificările în riscul de credit al unei datorii financiare desemnate la recunoașterea inițială la valoarea justă prin contul de profit și pierdere, să fie prezentate în situația profitului sau pierderii și a altor elemente ale rezultatului global, mai puțin în situația în care se creează un dezechilibru privind elementele din contul de